

REDACȚIA  
strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL  
în Anstro-Ungaria:  
un an 20 cor. pe 1/2  
10 cor; pe 1/4 de an  
5 cor; pe 1 lună 2 cor.  
de Duminecă pe an  
4 coroane.  
pentru România și  
trinitate pe an:  
40 franci.  
descripție nu se napolază

# TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA:  
Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERTIUNILE:  
de un sir garmond: prima  
dată 14 bani; a doua oară  
12 bani; a treia oară 8 b.,  
și timbru de 60 bani de  
fiecăre publicațiune.

Atât abonamentele cât și  
insertiunile sunt a se plăti  
înainte în Arad.

Scrisorile nefracate nu se  
primesc.

## Gimnasiul din Brașov.

Gaudeamus igitur.  
E sârbătoare la Brașov. Sârbă-  
re mare. Sunt acum 50 de ani,  
poporul Ioan Popazu în ședința  
prezentanței de la biserica sf. Ni-  
din Brașov-Scheiu a grăit:  
ngura garanție a tuturor drepturilor  
onale sunt și vor fi bărbații națiu-  
române credincioși, desăvirșiți  
școli și înzestrați cu științe solide,  
numai în școli se pot forma de  
națiune după lipsele ei.  
Adevărul grăia protopopul. Și  
erul grăia Eforia școlară în hârtia  
din 9/21 Maiu 1851 zicând: „Pe  
biserica, școala este singura  
măintă, scăpare și scut apărător  
viitorului și al fericirii noastre  
onale. Dacă națiunea noastră în  
proasele timpuri din urmă nu afla  
bărbații săi apărători înțelepți, ea  
afla în cel mai vederat pericol de  
cadă cu totul, pentru-ca să nu se  
poată ridica.”  
Așa gândiau în veci neuitații  
școlari acum cincizeci de ani. Și  
în hârtiile lor cele bune au aflat răsune  
sufletul unui mare arhieru. „Cu  
re mângâiere am văzut din hârtiile  
asternute priu domnul protopop  
Popazu propusul cel nobil al  
școlii Voastre, de a ridica un  
gimnasiu român.” — le scrie Andreiu  
Școlii Românilor din Brașov.  
Sufletul lui Ioan Popazu și grija  
ormită a marelui Andreiu au în-  
tărit inimile comercianților și ceti  
cu gândul câștigului eată se în-  
bau în jertfirea pe altarul culturii  
onale. Ei zic: „Am hotărît, ca  
nu ne lăsăm de această întreprindere,  
am merge pe jos măcar până la  
școlii Tron împărătesc la Viena, ca  
să vedem acolo în genunchi și să ne

Și nu s'au lăsat. Ci mai virtos  
intărindu-se unii pe alții în iubirea de  
neam, au dăruit cu inima veselă pentru  
fericirea celor viitori și astfel în anul  
Domnului 1850 s'a deschis în casele  
Băcanului din Brașov clasa primă a  
celui dintâlu gimnasiu românesc de  
religiunea „pravoslavnică”, cum vorbiau  
intemeietorii lui.

Au trecut de atunci cincizeci de  
ani. Sute și mii de odrasle ale iubi-  
tului nostru popor s'au adăpat la acest  
isvor dătător de viață națională. Câți  
bărbați vrednici de ai bisericii no-  
stre nu și-au jertfit ciasuri și zile  
și ani de ai vieții muncind mereu, în  
umbră și fără toiu la înaintarea și  
intărirea acestui măreț institut național  
bisericesc?

Cu pioasă pomenire ne aducem  
aminte acum de bărbatul Provedinței,  
în veci neuitatul episcop Ioan Popazu.  
El a fost făclia însușețirii, din sufletul  
lui românesc a răsărit schinteia, el  
este adevărul întemeietor al gimnasiu-  
lui românesc drept-credincios din  
Brașov. Și dacă ar fi ascultată do-  
rința tainică a iubitorilor de neam,  
începând cu ziua de astăzi, această  
fală a noastră, unicul nostru lyceu,  
pentru toți vecii ar trebui să poarte  
numirea: „Gimnasiul Ioan Popazu.”

Și ne aducem aminte și de Tine,  
bunule și mare Părinte, care nu ai  
seamăn între noi, Andreiu, care ne-ai  
zidit cetate tare și numele Tău ni-l'ai  
lăsat scut de apărare.

Și cu voi împreună, sfinți pă-  
rinți, pomeniți să fie în sufletele noastre  
toți, câți au jertfit rodul muncii lor  
pentru înființarea acestui măreț palat  
al luminilor, toți câți cu înțelepciunea  
lor și cunoștințele lor au fost propo-  
văduitorii culturii românești în acest  
palat. Nu vă uităm nici odată, Con-  
stantin Popazu, Nicolae Străvoiu, Ni-  
colae Ciurcu și voi mulți, eforti ai  
școlilor românești, cari pururea gân-  
dul l'ai avut îndreptat spre binele no-  
stru. Și cum să uităm pe primul

director Muntean, pe bravul Meșotă,  
pe însușețitul Lăpădat?

Mari au fost înaintașii nostri,  
că din sârcăcia lor ni-au lăsat nouă  
bogății și duhul lor încălzește până  
astăzi sufletele noastre. Ce eram acum  
cincizeci de ani? Sârcăcie, vai și amar.  
Din nimic a făcut marele Andreiu  
metropolie românească, a ridicat sute  
de școli pentru popor, a făcut tot ce  
avem astăzi la Sibiu și nimic nu este,  
ce nu dânsul a făcut. Din dâni  
creștinești au ridicat bravii din Brașov  
gimnasiu și școală reală și școală  
comercială. Banii bisericii îi dau  
pentru școli, că nu este mântuire fără  
lumina cunoștinței.

Intrebați, cum s'a făcut gimnasiul  
din Brad? Și cine a dat bogățiile  
Asociațiunii pentru literatura română  
și cultura poporului român? De  
unde s'a adunat suta de mii de florini  
ai societății teatrale? Cine le-a dat  
toate? Poporul românesc.

O, e bun poporul românesc E  
bun afară din cale și darnic. In-  
câlziți-i sufletul cu iubirea de neam  
și se face isvor de bogății sârcăcia lui.  
Aprindeți-l gândul spre bine și lumea  
se miră de hârnăcia lui. In vârtegiu  
de astăzi al iubirei de sine voi, da-  
scăliți ai marelui gimnasiu, înălțați  
stindardul altruismului și al iubirii  
de neam, că bogăția pământului nu  
se poate măsura cu raiul sufletului in-  
câlzit de dragostea frățească.

Credința, nădejdea, iubirea fie  
luceferii gimnasiului român din Bra-  
șov. Credința în dreptatea marelui  
Dumnezeu, nădejdea în viitorul de aur  
al poporului nostru și iubirea între  
frați. Cunoaștem pe bărbații, cari  
astăzi conduc destinele acestui măreț  
institut de cultură românească și avem  
toată încrederea într'înșii.

Nu cearta căutăm, ci pacea și  
înțelegeră cea bună. Să înăl-  
țăm sufletele noastre peste miseriile  
luptelor de toate zilele și în aceste zile  
de românească însușețire, jurământ să

punem unul fieștecare, că din toate  
puterile noastre vom urma pilda fru-  
moasă a strămoșilor și totdeauna nu-  
mai binele obștei îl vom face și noi.

Suntem cu gândul astăzi la Brașov  
și sârbătorim împreună cu frații de  
acolo iubileul de 50 de ani ai gimna-  
siului Ioan Popazu. Ne fericim, că  
am putut ajunge ziua de astăzi și  
trimitem frățești salutări corpului pro-  
fesorat și bisericilor proprietare, cari  
pot să fie mai ales mândre de odorul  
lor.

Vivat, crescat, floreat!

Congresul bisericii sârbesti. Ziarul  
„Zastava” anunță, că deputații congresului  
sârbesc, adunându-se în Agram, au ales o  
comisiune, pe care au însărcinat-o să facă  
pasul necesari pe lângă primul ministru  
Széll, pentru a hotărî convocarea din nou  
a congresului bisericesc proroga pentru la  
toamnă.

Fondul Iancu și ministrul de interne.  
Nu-l lasă pe patrioți nici să doarmă umbra  
viteazului nostru Iancu. — În „Pesti Napló”,  
numărul de ieri (10 Iulie n.), cetim acum  
următoarele:

„Înainte de asta cu câteva luni și la  
înărcinarea din partea ministrului de in-  
terne, autoritatea administrativă a confiscat  
banii colectați între Valahii pentru monu-  
mentul lui Iancu. Comitetul acestui  
monument s'a adresat apoi ministrului de  
interne cu rugarea, ca să le înapoieze ba-  
nii confiscați, deoarece ce ar vră să-i resti-  
tue fiecărui contribuent. Ministrul de inter-  
ne însă n'a îndeplinit cererea, chiar și nu-  
mai din motivul, că ceretarea în cauza co-  
lectei pentru monument încă nu e termi-  
nată; ear' de altă-parte, fiindcă colecta s'a  
pornit fără îngăduința autorităților, — se va  
porni cercetare și în contra singuraticilor  
membri ai comitetului colectant.”

## „TRIBUNA POPORULUI.”

### CANTATA

Iubileul de 50 ani al gimnastului  
din Brașov.

I.  
Cu inima ferbinte  
Copii, să ne-adunăm,  
Și-a moșilor morminte  
Cu flori să 'ncununăm,  
Căci ei ne ridicară  
Acest măreț altar,  
Științei închinându-l  
Pe veci fără hotar!

II.  
Cât 'n întunec greu gemea un vechiu  
popor,  
Că era trecutu-i, viitoru-i negru nor.  
Când pute-va bietul să mai scape  
de-al său chin?  
Când va ceriul aspru pentru dânsul mai  
semin?

### III. (O voce.)

Cu armele științei  
Inarmă mîntea ta,  
Ea singură, Române,  
Din chin te va scăpa.

Tu gingașelor Muse  
Înalță sfânt altar,  
Și ele alunga-vor  
Din piept al tău amar!

IV.  
Cu braț venjos veniți, copii,  
Un templu să clădim,  
Și mândru când va străluci,  
Științei să-l sfințim!

Aduceți stânci, aduceți var,  
Zidirea s'o durăm  
Și Muselor măreț altar  
Cu drag să ridicăm!

V.  
Eată templul se înalță falnic, mândru cătră  
nor;  
Pe altar aduceți jertfe, puneți lauri, puneți  
flori!  
Via în sinu-i se aprinde al științei foc divin,  
Rațe mândre de lumină împregiur se varsă  
lin.

Românești din patru unghiuri mulți la pra-  
gul lui sosesc,  
Mîntea lor și-o luminează, inimile și încăl-  
zesc.  
Eată vremea se strecoară, crește-al anilor  
șirag;  
Templul nostru stă puternic, Musele-l pri-  
resc cu drag!

VI.  
Cerescule Părinte,  
Genunchi noi plecăm,  
Șo rugă prea ferbinte  
La tronul-ți îndreptăm

Tu, Doamne, odihnește,  
Pe-ai noștri buni strămoși,  
In ceriuri îi primește,  
Rugămu-ne pioși!

Ear' templul nostru ține-l  
Cu dreapta ta încins,  
De viscole și rele  
Să fie neatins.

De bine fă-l să fie  
Un nesecat isvor,  
In veci să lumineze  
Al nostru scump popor.

Ascultă ruga noastră,  
Puternic Dumnezeu,  
Că-n veci noi lauda-vom  
Prea sfânt numele Tău!

A. Bârseanu.

## ODĂ

la iubileul de 50 ani al gimnastului  
gr. or. român din Brașov, ținut în  
29 Iunie 1900.

Motto: „Eu sunt buclumul  
viei, eară voi vitele”. (Ioan  
XV. 5.)  
„Dintru adăno am strigat  
cătră tine, Doamne” (Ps.  
C. XXIX, 1.)

In sinul munților Carpați  
Născut din ghindă de stejar,  
— Palat de muse pentru frați —  
Tu n'ai de viscole habar!

Cinci-zeci de ani trăiți în dor  
De-a face neamului eroi,  
Iti împlinești, nemuritor,  
Și mândri ni-s cu tine, noi, —

## Apropierea maghiaro-română.

(S) Privim cu satisfacție noua direcție în gândirea cercurilor conducătoare, cari se ved hotărâte a abandona politica de violentare Tisza-bánffy-stă, pe care o și condamnă cu asprime.

În șirul argumentației sale „Budapesti Hirlap” caută punctele comune, de interes comun în trecut, pentru Români și Maghiari, întru menținerea și întărirea Ungariei; puncte, asupra cărora nu credem că este lipsit de interes să insistăm și noi, cu atât mai mult, cu cât adevărul istoric reclamă aceasta.

„Viața împreună a Românilor și Maghiarilor, în curgere de mai multe sute de ani, a creat o adevărată afinitate pacinică, frățescă între cele două națiuni”. Și mai departe, se spune: „În exercitiul liber al limbii și cultului nici atunci n'au fost supărați (Români), când religiunea catolică era persecutată cu violență” (în Ardeal, de reformați).

Nici odată, de fapt, o adâncă vrăjmasie între poporul maghiar și cel român n'a existat, ci adeseori îi vedem luptând împreună, nu numai contra vrăjmașilor din afară, contra Turcilor și Tatarilor, mântuind țeara și mărinind gloria Coroanei, — dar îi vedem adeseori împreună luptând în contra opresorilor.

Îi vedem alături în revoluția din veacul XV, contra Episcopului Ardealului, Lépes, care exploata într'un chip nedrept și nemilos pe iobagii de pe domeniile episcopale; îi vedem alături în revoluția contra nobilimii, sub conducerea lui Dosa; îi vedem în totdeauna alături în suferințe, până atunci, până când a fi nobil, a avea prerogative nobilitare, ajunge să însemneze a fi maghiar.

Dela această dată Românul numai suferit e în țara sa străbună, numai datorii de împlinit are, de drepturi nici urmă nu-i, și el este suferit numai pe pământul, pentru a căruia apărare a versat atâtea sudori de sânge, în schimbul dreptului de a trăi, ca să muncească pentru alții.

Iar libertatea cultului religios, exercitiul nesupărat al religiunii strămoșești, de care strâns este legată naționalitatea și limba Românului, în

ce situație ajunge în aceste vremuri?

„În exercitiul liber al limbii și cultului nici atunci n'au fost supărați”?

O tristă dovadă de contrar ne este martiriul marelui nostru Episcop Sava Brancovici, care după ce a fost prigonit și chinuit, a murit o moarte de martir, în apărarea Bisericii române-ortodoxe din țeara noastră.

Nu aici trebuie căutate punctele comune în trecutul celor două neamuri; se pot însă atribui actele de violență, în special contra Românilor, clasei dominante din vremuri, clasei superioare, zise nobilitare; și astfel amarăciunile din trecut atribuindu-le unei lupte de clase, ar fi să înceteze, — în pregătirea unui viitor comun, asupra căruia din trecut să se reverse numai amintirea gloriei militare, care este operă româno-maghiară, și care este în mare parte și va fi temeliea marelui puteri austro-ungare.

Dacă lupta dintre Români și Maghiari adeseori pare îmbrăcată în haina luptei de rasă, nu blajinul popor român este vina la aceasta, ci șovinismul maghiar, care intronându-se în scaunul opresiunii socotește de o datorie a sa de a împuti neamul strănepoților lui Árpád, prin transfugi, renegați din alte neamuri, și forțând la o renegare generală trei milioane de Români, pentru gloria „ideei de stat maghiar”.

Ear Românul, care își iubeste limba, își apără neamul, în fața opiniei publice maghiare șovinizate e prezentat ca „trădător al patriei”!

Iată lupta, iată provocătorii!

De aceea cu satisfacție am primit declarațiunile pacifice ale indicatului articol din „Budapesti Hirlap.”

Terminând, credem că este de cuviință să mai reflectăm la un punct din zisele organului budapestan: „cultura română mai inferioară mai târzie, trebuia să primească cultura maghiară de conducătoare a sa.” Și aici putem să nu ne exprimăm mirarea, cum poate crede autorul, că ar fi cu putință, ca Românii să-și satisfacă exigențele intelectuale prin primirea culturii maghiare de conducătoare, când această cultură nu este

mult mai dezvoltată, pe de-o parte, ear pe de altă parte, este cu totul deosebită de geniul poporului Român.

Pentru neamul românesc există o singură cultură, națională, al cărei centru este în București, ori în ce împrejurări și în ce condiții politice s'ar găsi Românii. Căci după-cum o singură limbă vorbesc toți Românii dela Dunăre până peste Carpați, o singură cultură și literatura română poate exista.

## Protestări protestante.

În zilele acestea s'a ținut în Mezöberény o adunare a protopresbiteratului evangelic din cercul Arad Bichis. Discursul rostit de dl Dr. Zsilinszky, inspector bisericesc districtual, la acea adunare, merită să fie remarcat, cu atât mai mult, cu cât oratorul condamnă cu multă amarăciune situația creată chiar și bisericii protestante prin aplicarea legilor politice-bisericești, — ale căror desastroase urmări toată lumea bine chibzuitoare a putut să le prevadă.

*Biserica evanghelică — zice dl Dr. Zsilinszky — nici când n'a fost amenințată de atâtea mari pericole ca astăzi, când se găsește față în față cu o mare tabără a vrăjmașilor... Nici raporturile sociale, nici cele politice nu sunt favorabile; lupta materială a vieții moderne atrage pe mulți dela biserică, săracii se clatină. Politica bisericăscă până acum a fost numai defavorabilă bisericii, pentru-că a pus suflurile slabe în putința de a și neglija biserica... „Generația viitoare trebuie asigurată mai mult pentru biserică, decât cum este astăzi... inteligența trebuie ridicată la conștiința protestantă”.*

Eată dar, și pe cel mai încarnați adevăr de „ert” al legilor vekerleiane, astăzi deserați, de cruda lor amăgire!

## Neînțelegeri între guvernamentali.

De când cu fuziunea apponyistă, în politica economică a partidului de la putere sunt două curente: unul mercantii, nutrit de Ovrei, cătră care s'au alăturat și cei din gruparea tiszaistă și curentul agrar, în fruntea căror stă chiar ministrul Darányi.

Alaltăieri Darányi, ministrul de agricultură a și luat parte la congresul din Paris al agrarilor, unde a toastat pentru triumful ideilor agrare.

„Pester Lloyd” și „Neues Pester Journal”, organe guvernamentale de altfel, dar amândouă mai presus de toate ovreiești, se aruncă deci cu furie asupra ministrului agrar.

„Pester Lloyd” scrie de pildă:

„La banchetul de încheiere al congresului agrar din Paris, ținut sub presidenția dlui Méline (între noi fie zis: personagiul cel mai netrebnic și mai disprețuit în Franța), ministrul nostru de agricultură a ținut un toast pentru triumful ideilor agrare. Întru cât-va e sensationaal acest lucru, pentru-că la urma urmelor Dr. Darányi este membru al guvernului, ear nu reprezentant al d-lor conți Károlyi Sándor și Zsilinszky Robert... Ca circumstanță atenuantă nici nu i-se poate socoti d-lui Dr. Darányi de cât cel mult împregiurarea, că d sa nu știe ce va să zică ideile agrare, pentru al căror triumf se entuziasmează. Suntem foarte dispuși a-i atribui această nepricepere. Serios! Pentru-că nu ne putem închipui, ca dl Darányi să se fi dus la Paris numai pentru a demonstra în contra politicii lui Széll. Așa ceva putea să facă aici, acasă, cu mult mai mare efect, pur și simplu demisionând.”

Ziarele maghiare sosite azi din Budapesta spun, că incidentul se va discuta în consiliul de ministri ce se ține azi și e probabil, că nu Darányi va demisiona, ci oberrabinerul va cere frumos iertare, căci nu este permis a li-se da ovreilor nas prea mare, când și de altfel s'au obrăncit rău.

## † Teodor Pap.

Zarand, 7

A murit veteranul avocat Pap din Baia-de-Criș. Cu el s'a stins din urmă figura din Zarand, care de mîntia vieții de mîrire românească a ținut, bogat în atâtea reminiscențe.

S'a dus fără veste, cum era de văzu'. De mai mulți ani îl siăbise durat morb de stomac și numai cura făcea în toată vara la băile din Kézdivásárhely. Își fixase și în vara aceasta de 1 Iulie spre a merge la cură, dar prea târziu. Deși foarte slab, deja la 21 Iunie, a avut o pertractare în Baia-de-Criș. Pe la amiază însă l'a apucat o atît de vehement, încât după 24 oră putat vedea crisa, eară după 48 de ore, bătă în 23 Iunie la 1 oră d. a. și-a dat fletul. N'a avut rușenii mai de-apropo lângă patul său a stat până la cele din protopresbiterul Zarandului cu doi prelați dela gimnasiul din Brad, cari au și la surile cuvenite pentru înmormântare.

Înmormântarea a fost luni, în noaptea orele 2 d. a. cu o ceremonie deosebită de repositat. Serviciul divin l'au făcut topopii: Vas. Damian al tract. Zarand, Groza al tract. Halmagiu, 11 preoți și pelani; ear' răspunsurile le-au dat coruri: al studenților dela gimnasiul din Brad și al industriașilor din Halmagiu, doi de învăț. Vidu. Cosciugul, dus pe mortuar din Brad, a fost însoțit de profesorul dela gimnasiul din Brad, ear cu directorul gimnasiunii, de elevii gimnasiunii din Brad, de corpul avocaților de la Baia-de-Criș, de toți oficialii judecătorești din Baia-de-Criș de corpul oficialilor dela perceptori, cum și a celor dela pretură și de prelații din Baia-de-Criș. Toată inteligența din Brad, Baia-de-Criș și gur l'au însoțit până la mormânt.

În cimitirul istoric al bisericii Tebea, de-a dreapta lui Iancu, la mormonul lui Horia, se vede din druză cel mai nou mormânt: mormântul lui Teodor Pap.

Era bătrân și de etate (născut în 1834), dar mai ales de boală; avea desigur o minte de indispoziție, dar, când era de afaceri de interes național, totdeauna era cel mai tineri. Localul acesta e comuna Burda în comit Bihorulul. A încurcând orfan de tată și sărac, dar de învățatură l'a făcut să învingă greutățile. A studiat gimnasiul în Baia-de-Criș, Academia de drept în Oradea-mare și apoi în comit. Zarand pe timpul comite-suprem Ionescu. În urmă s'a făcut avocat.

La toate mișcările mai însemnate și bisericești a luat parte. Deși foarte slab, n'a hesitat un moment a face parte de deputația, care a prezentat memorialul monarhului; totdeauna a fost delegat al comitului la conferențele naționale. În acțiune, ori-ce mișcare spre bine în țara noastră, el încalzia și o-i-ce stăgna cu dignitate peste măsură.

Nu avea fire de bătrân comit ci era între cei mai avântați și adeseori exprima foarte necruțător la adresa celor cari făceau să se îngroade chestia noastră.

Avea o deosebită dragoste cătră rime și ori-unde, în Sibiu, ori în Ardeal, cătră a se încungura de el.

A întreținut legătura de prietenie cu toți fruntașii vieții noastre românești despre unii, cari au fost mai bătrâni vorbia cu mult respect, spunând episoade din viața lor. Episcopatul vieții lui Avram Iancu, publicate în „Vista Orăștiei” în a. 1895, de fapt fost comunicate.

Cu un fel de fanaticism vorbia oamenilor noștri de știință, pe cari nu-i știa, în special despre fericitul Dr. Popa.

Cu profesorii gimnasiunii din Baia-de-Criș avea legături intime, interesându-se de aproape despre progresul la gimnasiu. A fost episcopul fondului și avocatul fondului. La ori-ce proiect pentru fondurile ținătoare de gimnasiu între cei dintâi contribuenți. Ideea lui era completarea gimnasiunii la 8 clase.

A agonisit o avere considerabilă, dar ca crede universal al său în nasul român. gr. or. din Brad. Încheiu cu cuvintele din birul funebreale ținută de prot. V.

*Ca luptă bună te-ai luptat,  
Credința veche ai păzit  
Și crucea sfântă-ai ajutat  
S'aflăm limanul cel dorit!*

*Nu mai robim în nopți adânci,  
De când Lumină ni-ai crescut,  
Și nu ne-om mai țiri pe brânci  
Spre tainicul Necunoscut!..*

*Busola minții ni-ai aflat  
Și-al inimii curat isvor,  
Și Dumnezeu n'a mai lăsat  
Să peară orb acest popor;*

*Vedeti să aibă, clare, mari,  
Și să-și cunoască 'naltul țel, —  
Eroii vechi și legendari  
Să se renască 'n sin la el...*

*Apostolii, din lume duși  
Ș'apostolii Luminii, azi,  
Ț-au fost din cer anume puși  
S'aprinde sângele 'n obrazi,*

*Și sus, în răsărit, privind  
Cu fruntea noastră nepătați,  
Să ne simțim întinerind  
De glasul lor redeșteptăți.*

*Cinci-seci de ani ai dat mereu  
Vlăstare neamului pe-ales;  
Cinci-seci de ani, cu Dumnezeu,  
Tot roada bună ai cules!..*

*Cultura-i soarele slăvit,  
Cărui ne-ai închinat cu drag,  
Și-ți țelul, care l-am zărit  
Cu aur scris pe mândru-ți steag.*

*Fii, dar, încununat cu flori,  
Palate scump și aurit:  
Ear sinul tău să dea comori,  
Ce 'n vecl vor fi far' de spîrșit!*

Covăsint, iun. v. 1900.

Preot Al. Munteanu al lui Vasile.



**ECONOMIE.**

**Cereale (bucate).**

De aci încolo prețurile pe piețe se socotesc în coroane și după 50 kilograme, ear' nu ca și până acum, după maza metrică (100 kilograme).

**Prețurile dela 10 Iulie n. din Budapesta.**

Grâu în Octombrie	cor.	7.83—7.84
Secară		6.34—6.85
Ovės		5.74—5.76
Cucuruz pe Iulie		5.23—5.24

**Prețurile dela 6. Iulie din Arad:**

Grâul cel mai bun	cor.	7.32—7.40.
Cucuruz		5.25—5.45.
Săcară		5.60—5.80.
Orz		5.50—5.60.
Ovės		4.60—4.80.

**Cursul pieții din Arad.**

Hârtie-monetă română	Cump. 1.	9.48	vând	9.52
Lire turcești		—		—
Imperiali (15 R. aur)		18.90		19.—
Ruble rusești 100 h		126.—		12.—
Galbeni		5.58		5.63
Napoleon-d'or		9.48		9.55
100 Marce germane		58.50		58.95
Livre sterling		11.90		12.50

**S p i r t :**

25 Aprilie

Spirit rafinat; cu toptanu	115.—
" " cu micu	118.—
" brut cu toptanu	113.—
" " cu mic	116.—

„Noua Revistă Română“, organ pentru politică, literatură, știință și artă, ce apare la 1 și 15 a fiecărei luni, în Nr. 12. (Vol. 1.) din 15 Iunie v. 1900 are următorul sumar :

**Cronica politică și economică:** Constantin I. Moteanu: — Situația financiară și datoria publică. A. D. Damianoff: — Băncile de emisiune și circulațiunea monetară. (In special Banca Națională română). **Literatură:** Ioan Pop Reteganul: — Firața Nuțului (novelă). Sim. Fl. Marian: — Musca rea. **Psiho-Fiziologie:** Dr. Birman: — Despre timiditate. **Note și discuțiuni:** T. Dușescu Dușu: — Poesia noastră populară. **Miscarea literară și științifică:** Dr. Zosin: Substratul patologic în pesimismul contemporan. — Aurel Onciul: Dreptul administrativ român (de Dr. George Popovici). — Ioan Socaciu: Idei fundamentale în economia politică și o nouă teorie sociologică. — S. Ordeanu: Eminescu pesimist, profet și economist. — Notițe bibliografice. **Suplimentul I.:** Chestionar privitor la psihologia poporului român de G. Coșbuc, Ang. Demetrescu, O. Densușianu, C. Rădulescu-Motru. — Căntecele haiducești de Filip Drugescu. — Expoziția de tablouri în marele palat de cristal din München de Ulpiu Traian Mihaiu. **Suplimentul II:** Clopotele, de Du Midi. — Plușășul (poesie), de G. Murgu. — Pensionarii, de I. D. Manolache. — Primăvara (pastel), de Paul St. Ionescu. — Cîșinat Pavelea (fantasil), de I. I. Sceopul.

Prețul unui exemplar (în toate țările uniunii postale) 1 leu; ear' abonamentul: în toate țările uniunii postale: Pe un an lei 24. Redacția și administrația: Pasagiul Român, 20 — București.

„Revista economică“, organ pentru societăți financiare și comerciale. Apare la 10 a fiecărei luni în Sibiu. Director: Dr. Corn. Diaconovich. Nr. 6 (Anul II.) din 10 Iunie are următorul suma: Patru orașe transilvănene. Bogățiile lor. (Date statistice financiare de P) — Băncile noastre. (Adunările generale din 1900. Seria III). — Compararea celor patru metode principale ale contabilității. — Teoria asigurărilor asupra vieții. (Asigurări de capital), de I. Lăpădatu. — Agricultură: Situațiunea agricolă; Serviciul veterinar; Referenți agricoli în străinătate; Statistica receltei; Grănare (Patule) de rezervă; Reserveciți economi; „Reuniunea română agricolă din comit. Sibiuului. — Revista financiară: Situațiunea. — Cronică: Anchetă pentru program european în mersul trenurilor; Trenuri accelerate în Transilvania; Seutirea de ontribție a hârtiilor de sist; Datoria flotantă a monarchiei. — Literatură: „Buna chivernisală“. — Trageri la sorți. — Bursa de efecte din Viena. — Bursa de efecte din București. — Bursa de mărfuri din Budapesta.

„Economia națională“, revistă economică, statistică și financiară, apere lunar în București (anul XXIV). Fondator și director: Dl Petre S. Aurelian, membru Academic. Nr. 4 din luna Aprilie 1900 are următorul sumar: P. G. Cantilli: Chestia Porților de fer. — St. Romanescu: Contribuțiuni la istoria datoriei publice române de la 1850—1900. — V. I. Radu: De ce nu îmbrățișează Românii comerțul. — Chestia terebentinei. — Critici și referate: Idei fundamentale în Economia politică în o nouă teorie sociologică, de Ioan Socaciu, profesor. Expunerea pe scurt a principiilor fundamentale ale istoriei de A. D. Xenopol.

In atențiunea domnilor țătători români. Adicem la curtea domnilor învățatori de la școalele populare, că înaltul minister reg. de culte și instrucțiune publică datul de 26 Martie 1900 Nr. 1070 a aprobat manualul „Geografia pentru școalele populare întocmită baze planului ministerial de învățământ parte primă pentru clasele III. și de Vasilie Goldiș, profes. gimnaziului. In legătură cu aceasta am scris pe domnilor învățatori, că tormat au primit de sub tipar și partea a doua Geografia dlui Vasilie Goldiș.

Ambele părți se pot procura la Librăria editoare Ciurecu în Brașov precum și de la toate librăriile patrie.

„Foaia Pedagogică“, ce de al IV-lea an apare lunar în Sibiu, întindere de două coale, sub direcțiunea dlui prof. Dr. D. P. Barcianu, Nr. 6 (din Iunie) următorul cuprins:

Manualele de școală. Tratatul H. Trunk, prelucrat liber de George Goiescu (Urmare și încheiere). — Moștenirea: Cumpenile și Cântarul, Donat din fizică pentru anul al V-lea, de Dr. Stroia. — (Urmare și încheiere). — Școala: Inșășorului sau familia părinților români, că adesea din copii trecuți și prințindău es indivizi cu caractere slabe. Ioan Paicu, învăț. — Din literatura străină: Informațiuni. — Felurimi. Coresponzențe.

Abonamentul pe an: 6 coroane. — Ca unica foaie bună și de specialitate, ce-o avem pe terenul pedagogic, o recomandăm călduros tuturor învățătorilor nostri.

**A apărut**

Și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“ următoarele opuri:

	coroana	fleri
1.) „Amicul Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cauze administrative. Prețul	—	1.—
2.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, prețul	—	2.—
3.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, prețul	—	—80
4.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, prețul	—	2.—
5.) „Principiile politice“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu — prețul	—	4.—
6.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popca, profesor în Brașov. Prețul.	—	2.50
7.) „Războiul pentru neatârănare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Războiului	1.20	1.60
8.) „Din vremuri apuse“ — de Iudita Secula nasc. Truția — prețul	—	1.—
9.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, prețul	—	1.—
10.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga. Prețul:	—	3.60
11.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. Preț:	—	1.60
12.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. Prețul	—	5.—
13.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul, preț	—	1.50
14.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz prețul	—	1.20
15.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățator în Arad. Această liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase, priceșne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 8 la 5 coroane.	—	—

La comanda să se mai adauge de fie-care ep 10 fleri spese postale.

